



РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШЕ ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
КТ бр. 98/10
Датум: 26.06.2012. године
НИШ
ИМ/МТ

27. 06. 2012

9

ВИШЕМ СУДУ

НИШ

ВЕЗА: ван 2 К. бр.46/10

Браћајући вам списе 2 К бр. 46/10, на основу чл. 341 ст.1 ЗКП, у складу са утврђеним чињеничним стање, првим прецизирање и измену чињеничног описа диспозитива оптужнице Војног тужилаштва у Нишу, I ВТК бр. 2696/2000 од 19.07.2002. године, прецизиране 16.09.2002. године, и 07.05.2012. године, коју је Окружно јавно тужилаштво у Нишу, прихватило поднеском КТ ВП 663/06 од 08.02.2007.године, поднете против **опт. ЗЛАТАН МАНЧИЋ** из Пирота, ул. Јована Цвијића бр. 5, због кривичног дела ратног злочина против цивилног становништва из чл. 142 ст. 1 КЗ СРЈ, **опт. РАДЕ РАДИВОЈЕВИЋ** из Медвеђе, ул. Јабланичка бб, због кривичног дела ратног злочина против цивилног становништва из чл. 142 ст. 1 КЗ СРЈ, **опт. ДАНИЛО ТЕШИЋ** из Београда ул. Обршинска бр. 60, општина Савски Венац, и **опт. МИШЕЛ СЕРЕЋИ** из Суботице, ул. Јована Микића бр. 250, због кривичног дела ратног злочина против цивилног становништва из чл. 142 ст. 1 КЗ СРЈ као саизвршници, а у вези чл. 22 КЗ СРЈ, тако да диспозитив оптужнице сада гласи:

„ЗАТО ШТО СУ:

наутврђеног дана почетком априла 1999. године, за време оружаног сукоба између Савезне Републике Југославије - Војске Југославије и полицијских снага РС, са једне стране и Коалиције НАТО снага и припадника наоружане војне организације „Ослободилачка војска Косова“ („ОВК“ или „УЧК“) са друге стране, на територији АП Косова и Метохије, као припадници војске СРЈ, и то: **опт. Манчић Златан**, као старшина органа безбедности, **опт. Радивојевић Раде**, као командир првог стрељачког вода, а **опт. Тешић Данило** и **опт. Сереџи Мишел**, као војници првог стрељачког вода, у оквиру борбене групе 3 ВП 4445 Призрен, способни да схвате значај својих радњи и да управљају својим поступцима, поступили противно одредби чл. 3 ст. 1 тач. 1-А и чл. 33 IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата, од 12.08.1949. године, чл. 51, 75, 76 и 77 Допунског протокола о заштити жртава Међународних оружаных сукоба уз Женевске конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава Међународних оружаных сукоба (протокол I) ратификоване од стране Народне скупштине ФНРЈ, 1951 године и чл. 4 и 13 другог Допунског протокола уз Женевску конвенцију од 12.08.1949. године о заштити жртава Немеђународних оружаных сукоба, (Сл лист СФРЈ Међународни уговори бр. 16/78), према лицима која непосредно нису учествовала у непријатељствима, цивилном становништву Албанске националности, те нису поступали без икакве дискриминације засноване на националном пореклу и

убеђењу већ су лишили животе лица Албанске националности која пису учествовала у непосредно непријатељство, тако што су:

а) опт. Манчић наредио опт. Тешићу да са још једним војником лиши живота 2 лица албанске националности, и то: Мифтара Темаја рођеног 1933. године и Селмана Темаја рођеног 1929. године, обојице из села Кушина општина Призрен, која су му непосредно пре тога била приведена као органу, безбедности борбене групе 3., са којима је обавио разговор и потом наредио опт. Радојевићу да одреди тог другог војника, па је опт. Радојевић, извршавајући поменуто наређење, наредио опт. Серегу да заједно са опт. Тешићем лише живота поменута лица, након чега су опт. Тешић и опт. Серегу извршили та наређења и то тако што су наведена лица повели путем ка Призрену, па када су стигли до путничког возила марке „Лала“, које је било паркирано пред пута на око 4 км. од места где им је јединица била лоцирана, опт. Тешић је тим лицима рекао да пођу за Призрен, а када су она кренула и удаљила се од њих око 10 м, испалио је метак из аутоматске пушке у правцу једног од тих лица, иако га оно ничим није угрожавало, па је зрно испаљеног пројектила, погодило то лице, у потиљачни део главе, наневши му повреде од којих је оно на месту преминуло, док је опт. Серегу, такође, из аутоматске пушке испалио метак у правцу другог лица, иако га ни оно ничим није угрожавало, који га је погодио у пределу леђа и нанео му повреде од којих оно није на месту преминуло па како је давало знаке живот, а истом је пришао опт. Тешић и у њега испалио још један метак, и то из исте пушке, који га је погодио у главу, наневши му повреде од којих је на месту преминуло, након чега су њихове лешеве заједно запалили у намери прикривања трагова извршења дела, како не би били откривени,

при чему су били свесни забрањености противправног лишавања живота цивилних лица којих за време рата ничим нису угрожавала, па су извршење дела хтели,

б) а опт. Манчић неутврђеног дана крајем марта 1999. године, изнад места званог „Врана стена“ на путу Ораховац – Малишево, умишљајно од непознатог лица, које се са другим лицима кретало наведеним путем и то трактором са приколицом, а након што су трактор зауставили припадници ВЈ, противправно одузео и присвојио више новчаница немачких марке неутврђених апосна, тражећи му новац и то повишеним тоном, при чему је том лицу ударио шамар, након чега му је оно дало поменуте новчанице,

при чему је био свестан забрањености противправног одузимања туђих ствари од цивилног становништва за време рата, па је извршење дела хтео,

-чиме су учинили кривично дело, и то:

1. опт. Манчић Златан радњама под тачком а) и б) кривично дело ратног злочина против цивилног становништва из чл. 142 ст. 1 КЗ СРЈ,

2. опт. Радојевић Раде радњама под тач. а) кривично дело ратног злочина против цивилног становништва из чл. 142 ст. 1 КЗ СРЈ,

3. опт. Тешић Данило и опт. Серегу Мишел, радњама под тач. а), као саизвршиоци, кривично дело ратног злочина против цивилног становништва из чл. 142 ст. 1 КЗ СРЈ и у вези чл. 22 КЗ СРЈ.“

У преосталом делу оптужница остаје неизмењена.



Заменик

Винет јавног тужиоца

Дан Станојевић